

gaa Ægteskab*) — især hvis man troede, at en Præsts Ord i en Kirke havde en ekstra Kraft at føje til et Menneskes sanddru og inderlige Ønske om at lære at ville det gode mod alle.

Det er vel ogsaa nogenlunde tydeligt at se, at det er dette sidste, der bedriver alt godt, baade i Ægteskab og uden for Ægteskab, enten det saa har faaet kirkelig læst og paa-skrrevet eller ej; de kirkelige Vielser giver ikke nogen særlig Garanti i Retning af ekstra Dyd og Trofasthed, tværtimod er de uddart til en ækel verdslig Parade — ikke at tale om, hvor usand en saadan Kirkefærd er i mange, mange Tilfælde.

At tænkende Mennesker ikke har Lyst til at afskaffe den hurtigst muligt — og det sker jo absolut hurtigst ved tvungen borgerlig Vielse — er ufatteligt.

Og lige saa ufatteligt er det for mig, at man faar Lyst at lave et Compromis, fordi „Flertallet af Danmarks Kvinder endnu ikke er færdige til at tage imod denne Lov.“ Jeg tror nu altid, man hurtigst bliver „færdig“ ved straks at begynde paa det, der skal læres.

Fru J.'s Mæglingsforslag har endnu al hendes „Tro og Kærlighed“ — men da det syntes haabløst at gennemføre, gik Fru J. „over til fuldtud at stemme for almindeligt borgerligt Ægteskabs Indførelse for alle, skønt det er Fru J.'s Overbevisning at „de fleste af Danmarks Kvinder endnu ikke er færdige til at tage mod denne Lov.“ Fru J. „gaar ud fra, at de ved at faa Loven ind paa Livet nok vil blive forsonede og forstaaende.“ —

Det lyder saa sært hele det Stykke! Men maaske det baade vil trøste og opbygge de ufærdige til Loven om borgerligt Ægteskab. Og saa vil det efter Fru T. J.'s Mening om disses Antal — jo ikke blive til Glæde for faa.

A. K.

* * *

Borgerlig vielse.

Idet jeg udtaler min glæde over, at fru Thyra Jensen i sidste nr. af „Kvinden og samfundet“ har forklaret sin stilling i kirkeudvalget nærmere, må jeg give hende fuld- stændig ret i, at det havde været rigtigere,

om jeg havde skaffet mig det stenografiske referat af forhandlingerne. Men hvis jeg skulde have læst det igennem, inden jeg skrev min lille artikel, havde jeg ikke kunnet få den færdig i rette tid, og da jeg ønskede at få en forhandling om borgerlig vielse i gang, stoledes jeg denne gang paa avisernes gen-givelse. Og det forekommer mig, at der ikke er nogen væsentlig uoverensstemmelse mellem denne og referatet.

Der fandtes i det stenografiske referat en sætning, som særlig glædede mig, og som jeg gerne vil fæste folks opmærksomhed ved. Biskop Rørdam sagde nemlig: „*Alle de bestemmelser, der kan træffes for at gøre den borgerlige side af sagen så lidt usmagelig for folk som mulig, bør naturligvis træffes*, og dersom vi kan få udtalt noget derom, kan det være meget godt“. Denne udtalelse glædede mig, for det er faren ved indførelsen af tvungen borgerlig vielse, at det *højtidelige ved handlingen falder bort*, så at de to mennesker let kan glemme, at det er et alvorligt skridt, de gør, idet de begynder på et samliv, som helst skulde vare livet ud. Selv de fritænkere, som indgår borgerlig ægteforening, føler allerede nu et savn i så henseende. En fritænkersk kvinde spurgte mig fornylig, om jeg ikke troede, at de kristne vilde gøre noget for, at den borgerlige ægteforening kunde få noget af den samme højtidelighed som den kirkelige, ti ellers vilde let de mennesker, som syntes, at ægteskabet skulde indgås på en højtidelig måde, fristes til at lade sig vie i kirken, selv om de ikke var troende. Det glæder mig derfor, at der er tænkt på dette i kirkeudvalget, og jeg håber, at lovgiverne vil føle, at de har et ansvar i så henseende, så at de sørger for, at borgerlig ægteskabs-indgåelse bliver — eller i ethvert fald *kan* blive — lidt mere end en blot og bar retslig kontrakt.

Fru T. J. opfordrer i slutningen af sin artikel D. K. til at få *alle* Danmarks kvinder til at underskrive på et skema, hvorpå „der var opført *tvungen og valgfri* og *dr. N.s* og *fru T. J.s compromisforslag*“. Desværre er D. K. endnu ikke således organiseret, at vi ser os istand dertil, men det er vort håb, at vor organisation en gang skal blive så stærk, at vi ved givne lejligheder kan udtrykke alle danske kvinders mening, og vi føler netop, at det bør være målet for et sådant over hele landet ordnet samfund.

Nykøbing F. i december.

A. Stampe-Feddersen,

*) Det vilde se sørgeligt ud for Kristendommen, hvis man skulde bedømme dens Kraft af de Resultater, man ser af Ægteskabet, indviet med Kirkens Velsignelse — hvor mon der er flere svegne Løfter og knuste Idealer?